

Deilenaar

Bilde fra: www.farode.nl

Holland er opprinnelseslandet

Rasenavnet, Deilenaar, kan en kanskje stusse litt over, men det har sin naturlige forklaring. Deilenaar stammer som nevnt fra Holland, oppdretteren som tok fram rasen i perioden fra 1935 til 1939, var Gerard Willem Adrianus Ridderhof, som bodde i byen Deil, i Geldermalsen i Gelderland i Syd-Holland.

Noen stor oppsikt vakte det ikke når Ridderhof kunne vise fram sin nye rase. Fargen var godt kjent fra før, harefarge, på Belgisk Hare. Altså en viltgrå kanin med sterkere rødfarge, eller gulforsterkningsanlegg, men som da bare var satt på en normal kroppform. Men Ridderhof inn-

sendte søknad i januar 1940 og fikk den opptatt i hollandsk standard 1. mai 1940. I Tyskland kom den ikke med i standarden før i 1975 - det var faktisk 6 år etter den kom med i Nordisk Kaninstandard. For, Deilenaar ble importert fra Holland til Danmark i 1968, og nordisk standardkomité godkjente Deilenaar i fra 1969.

Historien om Deilenaar

Som vi har sett i flere rasepresentasjoner, har ofte opphavsoppdretteren en god og lang historie om hva som skulle til for å endelig nå fram til sluttresultatet. Ja, noen ganger er beretningen «gedigen» - og en kan gjennomskue historien er laget til for

Geir Nordvik «tok saken i egne hender» ... for, det måtte da være mulig å finne noe historisk materiale om Deilenaar - og det gjorde det!

å få rasen til å virke interessant med et avlsarbeid som var meget omfattende. Når det gjelder herr Ridderhof, så sies det i gammel historie at han ikke beskrev sitt avlsarbeid. Litt forskjellig om opphavet er å finne, men, nok en gang lite troverdig. - Så, i 2007 fikk vår Deilenaar-entusiast Geir Nordvik, for seg at det burde være mulig å finne ut noe mer konkret. «*En reise til min rases røtter*» - er tittelen på en fin velskrevet artikkel i TK 3/2007: En januar-dag i 2007 setter altså Geir seg på flyet for å reise til Deil for å møte familien Ridderhof, og dette ble til en utrolig

historie. Huset i Deil som G.W.A. Ridderhof bodde i på 1930-tallet, var fortsatt i familiens eie og hvor det her var kaniner fra 1930 til 1997. På et rom ble det oppbevart en del esker ... og Geir startet å lete igjennom det rene skattekammer for en kanin-nerd: Bøker, blader, bilder, brev og utstillingskataloger - og - fant akkurat det han var på leit etter: Her var de «gulnede» papirene, skrevet med penn og blekk av G.W.A. Ridderhof: Han hadde en Black and Tan-hann som ble parett med Belgisk Kjempe-hu, beskrevet harefarget. Første paring ble gjort i 1935 og det ble så jobbet med størrelsen for å få den til en liten rase. På en utstilling 17.-19. desember i 1937 i Leiden - men da plassert under; «rase uten navn» - viste han fram sine første 5 kaniner. Senere ble kaninene utstilt flere ganger. Papirene fra 1940 lå der i eskene; søknaden, og godkjennelse av Deilenaar - opptatt fra 1. mai 1940. 5. februar 1944 samler 12 menn seg på café Hof van Holland i Haarlem og hvor Ridderhof er på plass for å starte spesialklubben: FaRoDe. Den eksisterer fortsatt! Se deres nettside er: www.farode.nl Bildet på side 4 som innleder denne rasepresentasjon, er lastet ned fra siden.

Eldre bilde av Deilenaar, og utebur som Ridderhof hadde rundt i sin hage. Bukfargen skulle være kremfarget, altså litt lysere enn Tan, slik at hofteflekkene fremtrer helt klart, som bildet her viser

Deilenaar fra Tyskland bedømt i 97,5p

Dirk Ridderhof overtar

Men ikke lenge etter, dør G.W.A. Ridderhof, 30. april 1944. - Hans sønn Dirk er en meget ivrig kaninmann og har mye av æren for videre arbeid med Deilenaar og utbredelse og godkjenning i andre land. Dirk blir også en meget anerkjent hollandsk dommer. Og, en ivrig skribent: Dirk har inne artikler i fagblader og bl.a. skriver han: «I Sverige har de noen gode Deilenaar, men de tyske er sørgelige greier, etter innkryssing av Liten Chinchilla for å få blå bunnfarge på buken».

Dirk beskriver bukfargen som kremfarget og en skal tydelig se at hofteflekkene er fremtredende. Blå bunnfarge på buken er ikke ønskelig. For å få fram bedre sjattering bør pelsen være lengre på Deilenaar enn andre i gruppen små raser.

Deilenaar - en viltrød kanin

For Deilenaar er altså denne viltrød farge selve rasens kjennetegn og i bedømmelseskalaen er to punkter avsatt til farge, nå med totalt 40p - i 2008 ble det foretatt endring i Nordisk Kaninstandard:

20 poeng til dekkfarge og sjattering - og 20 poeng til mellom- og bunnfarge.

Viltrød farge: AA BB CC DD GG y¹y²y³

De genetiske fargesymbol viser en farge med viltanlegg, men med «y-er» som er gulforsterkning, og i forhold til en viltgrå kanin, er de brune toner tydelig forsterket til en rødbrun tone, som gir en mer lysende dekkfarge med «i-sprengt» svart. De svarte hårspisser i dekkfargen danner sjatteringen. Kraftigst er sjatteringen på bakkroppen, og avtar på framkroppen.

Til h.: En svensk Deilenaar til Malin Elfström, 94,5p. Bildet er tatt i 2012 av Sanna Storm, og som det her viser på bukfargen, ses hofteflekkene mørkere

foto: Sanna S. Storm

Deilenaar, 97p, BiR Bundes-schau 2005 eier: Herbert Lommer

foto: Wolters

I Nordisk Kaninstandard beskrives vilt-rød slik: Fargen er som på viltgrå kaniner men den brune tonen er forsterket til en kraftig, lysende farge. Harefargen har vilt-anlegg og den røde tonen finnes i lysere nyanser på buken, kjevenes kant, innsiden av beina, halens underside og ringen rundt øynene. Bukfargen bør være så kraftig rød som mulig og strekke seg ut på halen. Nederst på sidene og på lårene avbleker viltstripen den rødbrune farge, den skal imidlertid være så lite fremtredende som mulig. Pelshårenes mellomfarge er nærmest rødbrun. Halens overside er svart og ørene svartkantede. Svakt markerte lyse striper på frambeina er ingen feil. Uregelmessig bunnfarge på buken godtas, men idealet er bunnfarge på hele buken, skal være utviklet på brystet, ned

mellom frambeina, samt på lårene og rundt kjønnsdelene.

Bunnfarge; blå. Øynenfarge; brun, og klofarge mørkebrun.

Vanlige feil som medfører poengfradrag: Lys buk og underside på halen. Kraftig markerte striper på frambeina.

Svak sjattering. Lys bunnfarge.

Diskvalifiserende feil:

Helt hvit buk. Manglende sjattering.

Fargen er matt grå.

Helt hvit underside på halen.

Deilenaar - nå med 20p til kropp

I vår standard er Deilenaar å finne i den rasekategori som har flest raser, altså en smårase, og da har den følgelig en vekt hvor den som voksen skal ligge mellom 2,51 til 3,2 kg. Europastandarden oppgir idealvekten til 2,75 - 3,25 kg.

Rasepreg/presentasjon og pels vises til «det normale», altså alminnelige bestemmelser. Under kroppsform vises det også til alminnelige bestemmelser, men det er en uthevet tilleggslinje som også står under de aller fleste innen gruppen små raser: *Kroppen er kort og kompakt med forholdsvis god bredde.*

Men, som nevnt, for Deilenaar er fargen det vesentlige og beskrivelse av fargen skulle vel vært slik som den står beskrevet i den hollandske standard? I forhold til Europa-standard er det vel også sprik med hensyn til bukfargen.

Utbredelsen

Noen trofaste Deilenaar-oppdrettere er å finne i flere land, men stor utbredelse har den ikke fått. I norden har det svingt opp og ned. Svensk LU 2012; 19 påmeldt og samme antall på vår LU 2011. På dansk LU 2017 var det 3 dyr og på svensk LU 2017 var det 6 dyr. Hos oss ble det totalt i 2011 utstilt 172 dyr, og 2016 er vi nede i kun 11 utstilte. På LU 2017; null Deilenaar.

Deilenaar-hann
til Geir Nordvik
95p på LU 2006

En svensk
Deilenaar